
TALEPUNKT

Udenrigsministeriet

Til:	Minister for fiskeri og ligestilling	J.nr.:	2017- 33837
Fra:	Afdelingen for Fiskeri	Dato:	30.08.2017
Emne:	Ministeren for fiskeri og ligestillings besvarelse af samrådsspørgsmål BB, BC og BD, stillet den 10. juli 2017 efter ønske fra Maria Reumert Gjerding (EL).		

> Det talte ord gælder. <

Indledning

Tak for ordet. Jeg vil gerne give et samlet og uddybende svar på de tre samrådspørgsmål.

Men allerførst vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke for det gode samarbejde om implementeringen af Fiskeripakken og specielt den svære problemstilling om kvotekonzentration, siden jeg tiltrådte som fiskeriminister.

For at vende tilbage til samrådsspørgsmålene:

Jeg var ikke selv minister i den periode, som samrådsspørgsmålene omhandler. Jeg er derfor blevet oplyst om, at der ikke på noget tidspunkt har været tale om, at embedsmænd er blevet sat til at påvirke eller modarbejde flertallet i Folketinget.

I og med, at der er var et flertal uden om regeringen på området, var man i ministeriet meget optaget af, at implementeringen af Fiskeripakken foregik til flertallets fulde tilfredshed.

Derfor kan jeg forstå, at embedsværket arbejdede benhårdt på at implementere den Vækst- og udviklingspakke for dansk fiskeri, som flertallet i Folketinget blev enige om med beretningen fra december 2016, og som regeringen siden har tiltrådt.

Der var tale om en meget vanskelig opgave, særligt i den lange periode mellem december og frem til 4. april, hvor den daværende minister og ordførerkredsen ansigt til ansigt begyndte at drøfte, hvordan Fiskeripakken konkret skulle implementeres.

Fiskeripakken er relativt komplekst stof – og der var en lang række faglige spørgsmål, der skulle afklares, før det kunne lade sig gøre at føre pakken ud i livet.

Der var brug for dialog.

Og det var dét, ministeriet forsøgte at skabe. Dialog, så Fiskeripakken kunne implementeres, så fiskerne kunne komme ud at fiske.

Den 31. marts i år blev der oversendt et meget omfangsrigt sagsmateriale til Folketinget. Det skulle gerne have givet udvalgets medlemmer et indtryk af, hvordan forløbet ser ud.

I juli måned skrev Berlingske en artikel med overskriften *”Embedsmænd førte skjult krig mod Folketingets fiskeriaftale”*. Artiklen refererede bl.a. til en såkaldt ”strategisag”, som angiveligt skulle dreje sig om at modarbejde flertallets fiskeripakke. Berlingske skriver bl.a.:

”Embedsmændene planlagde eksempelvis, at borgmestre og fiskeriforeningers utilfredshed med fiskeriaftalen skulle bruges til at skabe usikkerhed om folketingsflertallets politiske pakke”

Men det er et fordrejet billede.

Sagen handler om én ting: At få den daværende minister og partierne bag Fiskeripakken til at mødes og få talt om helt konkret, hvordan der skulle implementeres.

Forud for sagen kan jeg forstå, at der lå en lang, lang række af brevvekslinger om implementeringen mellem den daværende minister og partierne bag beretningen, herunder en hel masse tekniske og opklarende spørgsmål, svar og fortolkninger i forhold til udformning af bekendtgørelser osv.

Jeg kan forstå, at der ganske hurtigt opstod udfordringer: Fordelingen af fisk gav efter nytår anledning til kritik af Fiskeripakken fra fiskernes side.

Efter noget tid - kan jeg forstå - valgte I også at justere fordelingen af fisk.

I den forbindelse fik I teknisk bistand fra embedsværket, som stod til jeres rådighed den 13. januar med direkte, telefonisk kontakt ift. den afgrænsede problemstilling med fordeling af fisk. Sådan noget skal ske under ministeransvar.

Som jeg har fået fortalt det blev der, i direkte kommunikation med den daværende aftalekreds, regnet og bistået teknisk, så I havde et fagligt grundlag for at træffe jeres beslutning om justeringer, som I meldte ud søndag den 15. januar.

Her stod det klart, at den direkte kontakt – fremfor lange e-mailkorrespondancer - var en bedre vej til at udrydde misforståelser og sikre resultater.

Ud fra det jeg har fået oplyst, så har embedsværket sat alle ressourcer ind, for at implementere pakken og bistå den daværende minister såvel som det flertal.

Men som Miljø- og Fødevareministeriets ledelse også har udtrykt det klart i pressen, kan en ministers embedsmænd altså ikke operere uden ministeren. For embedsmændene arbejder under ministeransvar.

Derfor forsøgte embedsmændene efter den daværende ministers ønske at få ministeren og ordførerne bænket omkring det samme bord. Så det kunne drøftes, hvordan Fiskeripakken kunne implementeres.

Indtil da kan jeg forstå, at det var planen at håndtere implementeringen på løbende møder mellem den daværende minister og hr. Ib Poulsen fra DF.

Men der tror jeg også, at den daværende minister måtte erkende, at der var behov for at mødes med alle parter.

Derfor var det den daværende minister og embedsmændenes indstilling, at det ville være til alles fordel, hvis ordførerne og ministeren kunne mødes. Her blev det foreslået, at den daværende minister kunne tale med interessenterne om at få deres støtte til at formidle budskabet om at mødes i ministeriet.

Det kan jeg dog forstå aldrig blev ført ud i livet, selvom det blev foreslået i den såkaldte strategisag.

Den 24. januar inviterede den daværende minister så partierne bag Fiskeripakken til at mødes. Jeg kan forstå, at der gik nogen tid, før det lykkedes at finde et passende tidspunkt for alle, men at der fra d. 4. april gennemføres et vellykket forhandlingsforløb om fiskeriudviklingsprogrammets udmøntning.

Situationen er nu – i dag den, at vi har fået taget godt fat på det store, og, synes jeg, komplicerede arbejde med en handlingsplan i forhold til kvotekoncentration.

Jeg ser frem til at fortsætte dette samarbejde over de næste uger og måneder for at vi kan få skabt sikre og stabile rammer omkring fiskeriet i balance med natur og miljø.

Tak for ordet.